

Et fortyndet evangelium

At tale positivt om *et fortyndet evangelium* eller *at fortynde evangeliet* vil måske få en og anden af Missionsvennens læsere til at reagere negativt. Skrev jeg derimod negativt om andre i dansk kirkeliv, at de fortyndede evangeliet i deres forkyndelse, ville samme læsere sikkert modtage det positivt.

Jeg mener, at situationen i dag er sådan, at vi skal vove at fortynde evangeliet. Fortynder vi ikke evangeliet, forkynder vi det ikke! For en stor del af Danmarks befolkning – altså!

ET FORTYNDDET EVANGELIUM er nu ikke så slemt, som det lyder! For mig er *et fortyndet evangelium* noget helt andet end et forvansket evangelium, som Paulus i det første kapitel af Galaterbrevet tager kraftigt afstand fra. Og som vi også bør tage afstand fra.

Et fortyndet evangelium er heller ikke noget, man skal tilstræbe blandt troens folk. Hebræerbrevets forfatter peger i sit femte kapitel på, at læserne burde være i stand til at modtage »fast føde« og ikke lade sig nøje med den »mælk«, som spædbørn får. I al almindelighed burde det være sådan, at troens folk vokser og er i stand til at indtage evangeliets »faste føde«.

Men netop dette eksempel viser jo, at ved troens begyndelse fik de »mælk«. Flæskesteg er vist nok dræbende for spædbørn. At jeg skriver »vist nok« hænger sammen med, at jeg ikke har nogle forskningsforsøg at henvise til. Men der er da også visse forhold i livet, man ikke behøver at bevise med forskningsresultater!

ALLIGEVEL ER vi vist ofte bange for at give »mælk«, selvom det er det eneste naturlige at drikke for småbørn. Vi vover ikke at fortynde evangeliet af frygt for, at med-kristne skal mene, at det er en tynd kop the, vi serverer.

Men den tynde kop the er nu den eneste redning for den, som er udhungret. Man serverer heller ikke flæskesteg for et menne-

ske, som i en lang periode ikke har spist noget som helst. Og gør man det alligevel, dræber man.

I vort land er der en del mennesker, som har et meget fattigt sprog og et ringe sprogforråd. Hvor ville det være skønt, hvis der var nogen, der kunne – og vovede – at forkynde evangeliet for sådanne. På et tegnese-rie-niveau. Jeg kan ikke. Men andre må kunne – hvis de vil og tør.

JEG HAR LADET mig fortælle, at der findes en oversættelse af Det nye Testamente på engelsk, som vistnok er blevet brugt i engelsktalende områder i den tredje verden, som kun indeholder 850 forskellige ord.

Hvis det er rigtigt, regner jeg ikke med, at nogen vil reagere negativt imod, at en sådan oversættelse af NT bruges. Det er jo for »de sorte«! For de underudviklede! Og det er da udmærket, at de får evangeliet, så de kan forstå det!

Hvilket hykleri! Og hvilken mangel på medlidenhed over for mennesker i vort eget land, som ikke forstå vore rigtige – men svære – ord og udtryk. Lad dem hellere dø, end at vi skal mistænkes for at fortynde evangeliet – ikke sandt!

I de næste par år, skal den nye bibeloversættelse diskuteres. Ja, diskussionen er allerede i gang. Det bliver ikke en bibel, med kun 850 ord. Det bliver en bibel, som for en del danskere stadigvæk bliver vanskelig at forstå.

I *dette perspektiv*, skal vi måske ikke være så bange for den nye oversættelse. Med mindre vi vil, at folk skal dø. Det gør de, når vi kun er interesseret i at servere flæskesteg, som vi kan li' den, og ikke vover at fortynde evangeliet, så de kan få gavn af det.

Om det kommer til at gælde f.eks. for den nye oversættelse af Det nye Testamente, får vi jo lejlighed til at beskæftige os nærmere med, når den foreligger sandsynligvis sidst på året.